

ger behandlet i nævnet? Skal instituttet fratages sin kompetence, eller skal man kunne vælge frit, om man vil gå det ene eller det andet eller begge steder hen med sin klage?

Sammenfattende er det min opfattelse, at der er tale om en meget betænkelig, voldsom overimplementering af et direktiv, som Danmark i dag skylder at implementere, uden at der fra forslagsstillernes side er gjort skyggen af et forsøg på at godtgøre et behov.

Det, der er brug for, er, at vi nu giver Institut for Menneskerettigheder en chance for at spille den rolle, de er tiltænkt. Hvis nogle så på et senere tidspunkt kan godtgøre, at der er brug for supplerende foranstaltninger, så lad os tale om det til den tid på en ordentlig og forberedt måde og ikke som et kupforsøg, fordi vi i dag skylder at implementere et direktiv.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Charlotte Antonsen som ordfører.

Charlotte Antonsen (V):

Socialdemokratiets forslag indeholder en EU-implementering af forbud mod forskelsbehandling, som er identisk med det forslag fra beskæftigelsesministeren, som netop er blevet førstebehandlet. Denne del af forslaget er vi naturligvis enige i. Derfor vil jeg koncentrere mig om den del af forslaget, som Socialdemokraterne selv har udtænkt, nemlig forslaget om at oprette et nyt nævn.

Socialdemokratiet foreslår, at vi skal have et nyt nævn, et nævn for ligebehandling på arbejdsmarkedet. Dette nævn skal laves af hensyn til danske indvandrere. Ræsonnementet er tilsyneladende, at når der er en lavere organisationsprocent blandt danske indvandrere, så kan fagforeningerne ikke længere klare opgaverne med at sikre ordnede forhold såsom ligebehandling og ikkediskrimination på arbejdspladserne.

Når fagforeningerne så ikke efter Socialdemokratiets mening længere kan klare sagerne, skal problemet løses ved, at der ved siden af fagforeningerne skal oprettes et nyt statsligt nævn. Dette nævn skal så sikre ligebehandling på de danske arbejdspladser. Angiveligt ønsker Socialdemokratiet med forslaget at fremme integration. I Venstre mener vi, at det modsatte vil være resultatet.

Hvis man siger til fagforeningerne og til indvandrerne, at man nu opretter et særligt statsligt nævn for indvandrere og deres problemer, læg-

ges der tværtimod op til, at man i endnu højere grad end i dag deler arbejdsmarkedet op i to: en del for de etniske danskere og en del for de ikke-etniske danskere.

I Venstre ønsker vi, at indvandrerne er, som vi andre er – på arbejdsmarkedet, på virksomhederne, i fagforeningerne. Der er fortsat behov for en målrettet indsats for integration. Integrationen starter med at lære dansk. Derfor gælder det om at blive en del af den almindelige danske hverdag. Det vil ikke ske med Socialdemokratiets forslag. Tværtimod lægges der op til yderligere at holde indvandrerne væk fra os andre. Forslaget skader tilmed den såkaldt danske model, fordi nævnet skal beskæftige sig med opgaver, der hidtil primært er blevet løst af arbejdsgiver og fagbevægelse sammen.

Der til kommer, at man endda ønsker, at nævnet for ligebehandling på arbejdsmarkedet også skal tage sig af de sager fra de organiserede lønmodtagere, som fagforeningerne ikke længere selv ønsker at rejse.

Hvis Socialdemokratiets synspunkt er, at der ikke længere er tillid til, at fagforeningerne kan løfte de nye opgaver med ikkediskrimination og integration på arbejdsmarkedet, ville det da være meget lettere og mere smertefrit at henvende sig direkte til fagforeningerne og bede om, at de i større udstrækning end tidligere burde tage integrationsproblemerne alvorligt. Et sådant initiativ ville vi gerne støtte i Venstre. Men vi kan altså ikke støtte dette nævn.

Da Det Konservative Folkeparti desværre ikke kan være til stede, skal jeg på ordførerens, hr. Lars Barfoeds vegne oplyse, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Når jeg hører Venstres ordfører tale om fagbevægelsen, kan man godt få den opfattelse, at fagbevægelsen fører alle sager, også for uorganiserede, og at det kun er indvandrere og udlændinge, det her handler om. Derfor vil jeg spørge fru Charlotte Antonsen, om hun har fået en særaftale med fagbevægelsen om, at de vil føre den her slags sager, for så kan jeg godt se, at der ikke er nogen grund til at have det her.

Så synes jeg også, at Venstre skylder at fortælle, hvorfor Venstre ikke synes, at der skal være lige muligheder for alle på arbejdsmarkedet også for dem, der måske har lidt svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet.